

MODERNISERINGSSTYRELSEN

Vejledning om interne statslige overførsler og internt statsligt køb og salg af varer og tjenesteydelser

Juni 2018

2018

Indhold

1. Indledning	3
2. Interne statslige overførsler og internt statsligt køb og salg	4
3. Interne statslige overførsler	6
3.1 Bogføring af interne statslige overførsler	6
3.2 Generelt om anvendelsesområde for interne statslige overførsler	6
4. Internt statsligt køb og salg af varer og tjenesteydelser	8
4.1 Bogføring af internt statsligt køb og salg af varer og tjenesteydelser	8
4.2 Bogføring af mellemværender ved internt statsligt køb og salg	9
4.3 Generel om anvendelsesområde for internt statsligt køb og salg	9
5. Interne statslige afregninger der ikke må bogføres på konto 12/17 og 33/43	11
5.1 Om refusion af lønudgifter for udlånte medarbejdere	11
5.2 Om interne statslige betalinger til erstatninger eller refusioner	11
5.3. Om afgifter og gebyrer	11
5.4 Om interne statslige huslejeudgifter til Bygningsstyrelsen	12
5.5 Om internt statsligt køb og salg på anlægsområdet	12
5.6 Om fordeling af fællesudgifter indenfor et ministerområde	12

1. Indledning

Vejledningen indeholder en nærmere gennemgang af kontiene for internt statsligt køb og salg samt en beskrivelse af forskellen på disse konti set i forhold til kontiene for interne statslige overførsler og for almindeligt køb og salg mellem staten og den øvrige omverden.

Kontiene for internt statsligt køb og salg mellem statsinstitutioner giver mulighed for at udskille det interne salg mellem statsinstitutioner set i forhold til statens køb og salg i relation til den øvrige omverden.

I vejledningen er nærmere beskrevet, hvorledes kontiene skal anvendes. Følgende emner behandles i vejledningen:

- Hvad er forskellen mellem interne statslige overførsler, internt statsligt køb og salg og et almindeligt salg
- Hvornår anvendes interne statslige overførsler
- Hvornår anvendes internt statsligt køb og salg
- Hvornår anvendes almindeligt køb og salg
- Hvordan anvendes debitor/kreditorsamlekontiene ved køb og salg
- Hvilke interne statslige transaktioner må hverken bogføres som en intern statslig overførsel eller et internt statsligt køb/salg

Vejledningen er en revideret udgave af Moderniseringsstyrelsens vejledning fra december 2016.

Vejledningen er altovervejende revideret i forhold til kapitel 5, der indeholder en mere udførlig beskrivelse af de interne statslige transaktioner, der hverken må bogføres som en intern statslig overførsel eller et internt statsligt køb/salg.

Vejledningen er opdelt på følgende kapitler:

Kapitel 2: Interne statslige overførsler og internt statsligt køb og salg

Kapitel 3: Bogføring og anvendelsesområde for interne statslige overførsler

Kapitel 4: Bogføring og anvendelsesområde for internt statsligt køb og salg af varer og tjenesteydelser

Kapitel 5: Interne statslige transaktioner der ikke må bogføres på konto 12/17 eller konto 33/43

Det skal præciseres, at handel med selvstændige offentlige virksomheder (SOV) så som DSB/Naviair samt statslige aktieselskaber ikke betragtes som intern statslige handel.

2. Interne statslige overførsler og internt statsligt køb og salg

Interne statslige overførsler anvendes ved faste betalingsoverførsler, som er uafhængige af den leverede mængde og kvalitet.

Internt statsligt køb og salg anvendes i situationer, hvor betalingen varierer i forhold til den leverede mængde og kvalitet. Kravet om variation er også opfyldt i situationer, hvor betalingen beregnes i forhold til en fast fordelingsnøgle, såfremt betalingen efterfølgende reguleres i forhold til det faktiske forbrug.

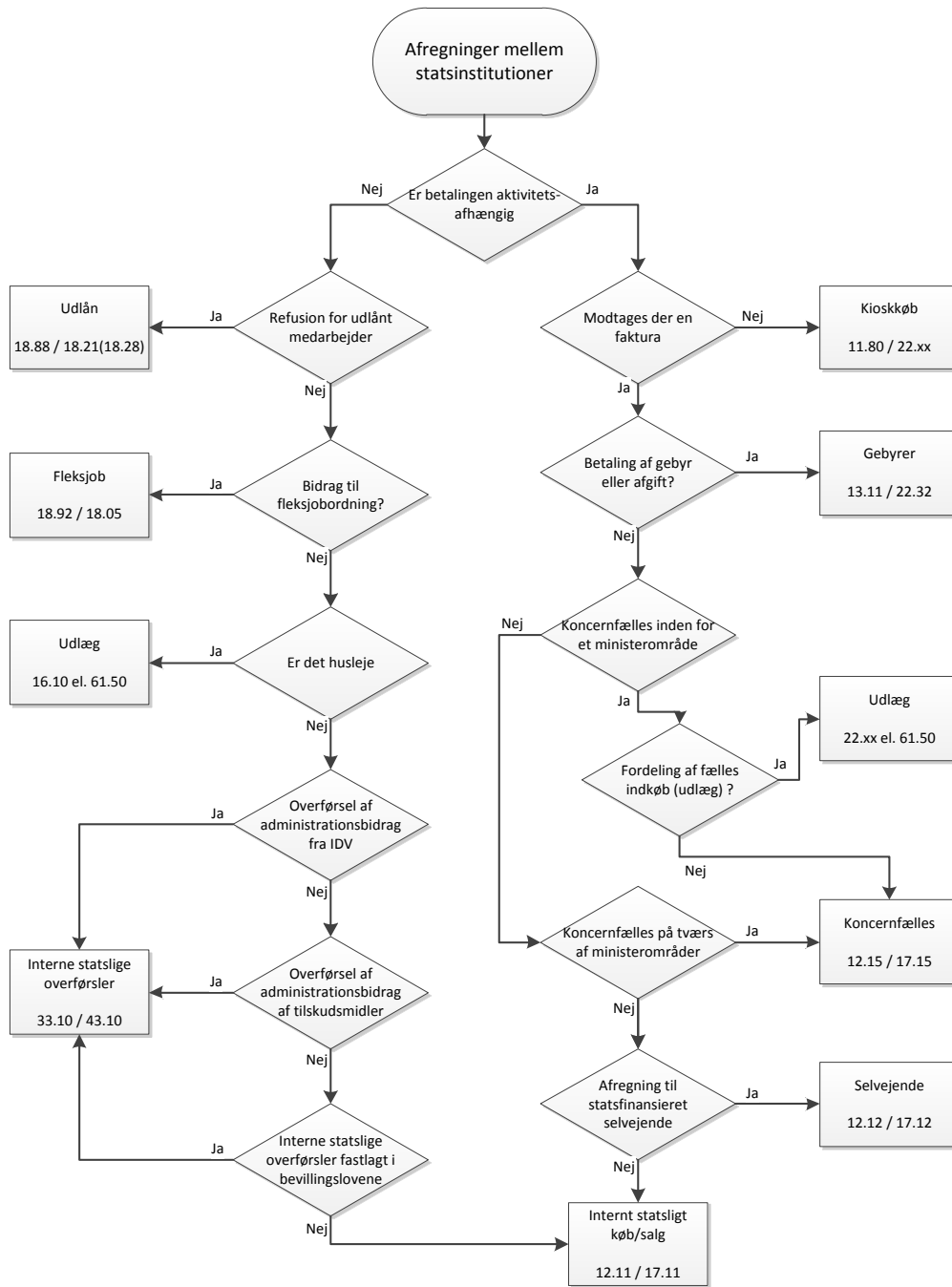
I en række tilfælde foretages der i finansårets løb forskellige afregninger mellem statslige institutioner. Afregningerne kan skyldes almindeligt køb og salg mellem statsinstitutioner, men kan også være en følge af særlige bevillingsmæssige forudsætninger, hvor det fx er aftalt, at flere ministerier eller institutioner bidrager til finansieringen af en indsats, der er samlet et sted i finansloven, og hvor det er ønsket, at de enkelte ministeriers bidrag synliggøres under det pågældende ministerium. Endelig er der i Budgetvejledningen en række bevillingsbestemmelser, der forudsætter, at fx administrationsbidrag overføres ved interne statslige overførsler.

Interne statslige overførsler kan også betragtes som ikke-aktivitetsafhængige finansieringsbidrag, idet der ikke er en direkte sammenhæng mellem den enkelte overførsel og en leveret ydelse, selvom der ofte vil være en omkostningsmæssig sammenhæng eller et aftalt bidrag. Anvendelse af interne statslige overførsler forudsætter en bevillingsmæssig hjemmel i bevillingslov eller Budgetvejledning, jf. den nærmere beskrivelse i kapitel 3.

Interne statslige overførsler kan ikke anvendes, hvor det er aftalt, at en bevillingsforøgelse på en hovedkonto skal finansieres ved en nedsættelse på en anden hovedkonto. Sådanne bevillingsoverførsler skal optages på forslag til lov om tillægsbevilling som *Overførsel mellem ministerområder* eller *Overførsel mellem hovedkonti*.

Den stigende anvendelse af koncernfælles funktioner inden for et ministerområde eller på tværs af staten øger omfanget af køb og salg mellem statsinstitutioner og har skabt et behov for særskilt registrering af interne statslige afregninger samt mellemværender. Der skal derfor ske særskilt registrering af forskellige former for internt statsligt køb og salg samt køb og salg i forhold til statsfinansierede selvejende institutioner, jf. den nærmere beskrivelse i kapitel 4.

Figur: Illustration af om en afregning skal bogføres som en intern statslig overførsel eller et internt statsligt køb/salg

3. Interne statslige overførsler

Kontiene for interne statslige overførsler anvendes ved faste betalingsoverførsler mellem bevillinger. Anvendelse af interne statslige overførsler forudsætter hjemmel i Budgetvejledningen eller bevillingslov. Interne statslige overførsler kan ikke anvendes til bevillingsoverførsler, der skal optages i tillægsbevillingsloven.

3.1 Bogføring af interne statslige overførsler

Interne statslige overførsler bogføres på følgende regnskabskonti:

33.10 Interne statslige overførselsindtægter

43.10 Interne statslige overførselsudgifter

Registrering på kontiene skal aftales mellem parterne, således at det sikres, at de foretagne registreringer modsvarer hinanden.

3.2 Generelt om anvendelsesområde for interne statslige overførsler

Det overordnede hovedprincip for anvendelse af interne statslige overførsler er, at kontiene anvendes ved betalingsoverførsler mellem institutioner i situationer, hvor der ikke kan opgøres en direkte sammenhæng mellem den foretagne betaling og den leverede ydelse.

Interne statslige overførsler kan anvendes på følgende områder:

1. Ved overførsel af finansieringsbidrag
2. Ved overførsel af administrationsbidrag

Finansieringsbidrag

Kontiene kan anvendes i situationer, hvor der overføres **finansieringsbidrag** fra en institution til en anden. Der er som udgangspunkt tale om finansieringsbidrag, hvor betalingen er fastsat på forhånd i bevillingslovene, og hvor bidraget ikke reguleres i den aftalte bidragsperiode.

Som eksempel herpå kan nævnes overførsel af finansieringsbidrag til Udenrigsministeriet vedrørende udsendelse af specialattachéer.

Det kan også være i tilfælde, hvor det er aftalt, at flere bevillinger skal bidrage til finansieringen af en indsats, der i finansloven samles et sted, men hvor der er et

ønske om, at de enkelte ministeriers bidrag synliggøres i finansloven.

Interne statslige overførsler i form af finansieringsbidrag skal opfylde bevillingsformålet for den betalende bevilling, og vil som hovedregel fremgå af finansloven, men kan i særlige tilfælde være aftalt mellem den betalende og den modtagende myndighed i finansårets løb.

Administrationsbidrag

De interne statslige overførselskonti kan ligeledes anvendes i situationer, hvor der fra ”reservationsbevilling” eller ”anden bevilling” overføres **administrationsbidrag** til dækning af eventuelle administrationsudgifter i relation til administration af tilskudsordningen, jf. BV 2016, punkt. 2.10.5 og BV 2016, punkt. 2.12.4. Ligeledes anvendes kontiene i situationer, hvor der foretages overførsel af administrationsbidrag mellem indtægtsdækket virksomhed og den almindelige virksomhed, jf. BV 2016, punkt. 2.6.8.4, og i forbindelse med tilskudsfinansierede aktiviteter og tilskudsfinansieret forskningsvirksomhed, jf. BV 2016, punkt 2.6.9.2 og 2.6.10.2.

Det overførte administrationsbidrag kan maksimalt svare til de faktiske administrationsomkostninger, idet det i bevillingslovene angivne beløb kan udgøre et loft.

I de tilfælde, hvor der i Budgetvejledningen eller finansloven er hjemmel til at forøge lønsumsloftet i forbindelse med fx overførsel af administrationsbidrag fra en reservationsbevilling, skal denne forøgelse af lønsumsloftet optages i forslag til lov om tillægsbevilling, hvis ændringen af lønsumsloftet ikke allerede har været indarbejdet i finansloven.

4. Internt statsligt køb og salg af varer og tjenesteydelser

Kontiene for internt statsligt køb og salg af varer og tjenesteydelser anvendes i interne køb- og salgssituationer mellem statsinstitutioner.

Anvendelsen af kontiene forudsætter, at der foreligger en direkte modydelse til den foretagne betaling i form af en direkte sammenhæng mellem betalingen, og det man får leveret.

Nedenfor er nærmere redegjort for bogføringen på kontiene samt deres generelle anvendelsesområde.

4.1 Bogføring af internt statsligt køb og salg af varer og tjenesteydelser

Internt statsligt køb og salg bogføres på følgende regnskabskonti:

- 12.11. Internt statsligt salg af varer og tjenesteydelse mellem statsinstitutioner
- 17.11. Internt statsligt køb af varer og tjenesteydelser mellem statsinstitutioner

- 12.12. Internt statsligt salg af varer og tjenesteydelser mellem statsinstitutioner og statsfinansierede selvejende institutioner
- 17.12. Internt statsligt køb af varer og tjenesteydelser mellem statsinstitutioner og statsfinansierede selvejende institutioner

- 12.15. Internt statsligt salg af koncernfælles funktioner
- 17.15. Internt statsligt køb af koncernfælles funktioner

Kontiene anvendes udelukkende i relation til køb og salg internt i staten (inkl. de statsfinansierede selvejende institutioner), idet køb og salg mellem staten og den øvrige omverden bogføres på de almindelige konti for køb og salg.

Konto 12.11/17.11 anvendes ved almindeligt køb og salg mellem statsinstitutioner, mens konto 12.12/17.12 anvendes ved køb og salg mellem statsinstitutioner og statsfinansierede selvejende institutioner.

Konto 12.15/17.15 anvendes ved køb og salg af koncernfælles funktioner mellem statsinstitutioner. Kontiene anvendes både i relation til koncernfælles funktioner, der afregnes internt under de enkelte ministerområder og i relation til kon-

cernfælles funktioner, der afregnes på tværs af ministerområderne. Som eksempel på koncernfællesfunktioner skal fremhæves betaling til SAM (ØSC), betaling til Statens IT samt betaling til Moderniseringsstyrelsen for anvendelse af Moderniseringsstyrelsens systemer.

Koncernfællesfunktioner omfatter typisk koncernfælles opgaver i relation til henholdsvis økonomi, HR, service og kommunikation.

Internt statsligt salg giver ikke adgang til at overskride lønsumsloftet, med mindre en sådan hjemmel fremgår af de særlige bevillingsbestemmelser i finansloven. Justering af lønsumsloftet skal i givet fald optages i tillægsbevillingslovsforslaget.

4.2 Bogføring af mellemværender ved internt statsligt køb og salg

Mellemværende ved internt og eksternt statsligt køb og salg konteres på følgende konti:

61.15 Debitorsamlekonto; eksterne tilgodehavender
95.15 Kreditorsamlekonto; ekstern gæld

61.18 Debitorsamlekonto; interne statslige tilgodehavender
95.18 Kreditorsamlekonto; intern statslig gæld

Statsfinansierede selvejende institutioner er ikke forpligtet til at anvende konto 61.18/95.18.

Debitor- og kreditorsamlekontoen for internt statsligt køb og salg anvendes i relation til alle interne statslige debitorer og kreditorer. Interne statslige debitor- og kreditorforhold i relation til tilskudsområdet skal derfor også håndteres via konto 61.18/95.18. Konto 61.18/95.18 kan derfor ikke afstemmes med kontiene for internt statsligt køb og salg.

Det er den enkelte institution, der selv er ansvarlig for løbende at opdatere institutionens interne statslige debitor- og kreditorregister.

Til brug for den løbende opdatering kan anvendes Moderniseringsstyrelsens register over statslige virksomheder. Registeret opdateres løbende og kan findes under SKS stamdata: [Oversigt over statslige virksomheder](#).

4.3 Generel om anvendelsesområde for internt statsligt køb og salg

Anvendelsen af kontiene for internt statsligt køb og salg af varer og tjenesteydelser forudsætter, at der foreligger en direkte modydelse til den foretagne betaling i

form af en direkte sammenhæng mellem betalingen, og det man får leveret.

Rent definatorisk er kravet om, at der skal foreligge en modydelse opfyldt, såfremt betalingen varierer i forhold til mængden og kvalitet af den leverede ydelse. Kravet om modydelse vil også være opfyldt i situationer, hvor betalingen beregnes i forhold til en fast fordelingsnøgle, såfremt betalingen efterfølgende reguleres i forhold til det faktiske forbrug. Er der derimod tale om en fast betaling, der er uafhængig af leveret mængde og kvaliteten, så foreligger der ikke en egentlig modydelse. I disse tilfælde vil der derfor være tale om en intern statslig overførsel.

Kontiene for internt statsligt køb og salg anvendes udelukkende i køb- og salgssituationer inder for staten eller mellem staten og de statsfinansierede selvejende institutioner.

Gennemføres salget mellem statens og den øvrige omverden (fra en statsinstitution til kommuner og regioner, private virksomheder eller borgere), så skal salget bogføres på de almindelige købs- og salgskonti dvs. regnskabskontiene under standardkonto 11, 21 og 22.

5. Interne statslige afregninger der ikke må bogføres på konto 12/17 og 33/43

Der forekommer en række interne statslige afregninger, der hverken skal bogføres på konto 12/17 eller konto 33/43, men i stedet skal bogføres på de eksisterende artskonti i statens kontoplan.

Disse typer afregninger er nærmere gennemgået nedenfor. Endvidere er gennemgået 2 forskellige modeller for viderefordeling af fællesudgifter indenfor de enkelte ministerområder.

5.1 Om refusion af lønudgifter for udlånte medarbejdere

Ved udlån af medarbejdere fra en statsinstitution til en anden skal udlånsstyrelsen have refunderet den til udlånet knyttede merudgift, jf. BV 2016 punkt 2.5.5.

En sådan refusion af lønudgifter må imidlertid ikke bogføres via en intern statslig afregning, men skal bogføres direkte på de lønkonti, der er indrettet til formålet, for derved at sikre, at lønudgiften har bevillingsmæssig effekt i den styrelse, hvor arbejdet er udført. Der anvendes følgende konti:

- 18.21 Udbetalt lønrefusion for lånt personale
- 18.28 Udbetalt lønrefusion, manuel
- 18.88 Udlånte personer, refusion af udlånte personer

Det gælder også for øvrige interne statslige overførsler på lønområdet fx bidrag til fleksjobordningen eller betaling til Barselsordningen, at disse betalinger ikke må bogføres via kontiene for internt statsligt køb og salg.

5.2 Om interne statslige betalinger til erstatninger eller refusioner

Interne statslige udgifter eller indtægter til erstatninger eller refusioner må ikke bogføres som en intern statslig overførsel/salg, men skal bogføres på de relevante artskonti på standardkonto 21 og 22 til erstatninger og refusioner.

5.3. Om afgifter og gebyrer

Afgifter og gebyrer til dækning af udgifter ved kontrol- og tilsynsvirksomhed fra det offentlige side må ikke bogføres som en intern statslig overførsel/salg, men skal bogføres på de relevante artskonti på standardkonto 13. Kontrolafgifter og gebyrer.

5.4 Om interne statslige huslejeudgifter til Bygningsstyrelsen

Huslejeudgifter til Bygningsstyrelsen konteres på konto 16.10. Husleje. På fakturaen for huslejeudgifter vil typisk også fremgå udgifter til el, vand, varme, ejendomsskatter og administrationsbidrag. Også disse udgifter registreres på de relevante artskonti, selvom der er tale om en intern statslig betaling.

For så vidt angår administrationsudgifter findes der ingen relevant artskonto, og denne udgift konteres derfor som et internt statsligt køb.

Ovenstående retningslinjer gælder også såfremt der betales huslejeudgifter til andre statslige institutioner.

5.5 Om internt statsligt køb og salg på anlægsområdet

I den udstrækning der afholdes udgifter, der er indkøbt fra en anden statsinstitution, som skal aktiveres, skal disse udgifter indledningsvis bogføres som et internt statsligt køb, og må ikke bogføres direkte på anlægskontoen.

Efterfølgende omkonteres disse udgifter ved anvendelse af konto 19.40 til anlægskontoen med henblik på aktivering. Samtidig omkonteres eventuel købsmoms til anlægsmoms.

5.6 Om fordeling af fællesudgifter indenfor et ministerområde

Fordeling af fællesudgifter indenfor et ministerområde forekommer typisk i situationer, hvor én institution betaler en fælles regning, og herefter fordeler denne regningen til en eller flere institutioner indenfor ministerområdet.

Fordeling af fællesudgifter kan enten håndteres via anvendelsen af en udlægskonto eller ved anvendelsen af kontiene for internt statsligt køb og salg.

Ved at anvende en udlægskonto sikrer man, at udgifterne konteres på de korrekte artskonti i både den modtagende institution og i de institutioner, hvortil udgiften viderefordes.

Afregner man i stedet fællesudgifter via kontiene for internt statsligt køb og salg kan udgiften viderefaktureres, hvorved både bogføring og opkrævning understøttes i Navision. Til gengæld bogføres udgiften udelukkende på artskonto i den modtagende institution, mens udgiften vil optræde som et internt statsligt køb i de øvrige institutioner.

Begge modeller kan anvendes til fordeling af fællesudgifter bortset fra udgifter til husleje, hvor det af hensyn til sammenligning af udgifter i Statens Benchmark databasen er et krav, at huslejeudgifter udelukkende fordeles via anvendelsen af en udlægskonto.

Bogføringen af viderefordeling af huslejeudgifter er illustreret i nedenstående eksempel, hvor institution A betaler en samlede huslejeudgift på 100.000 kr. og efterfølgende opkræver institution B's andel af udgiften på 50.000 kr.

Institution A: Bogfører egen andel af huslejeudgiften på huslejekontoen. Betaler samtidig den samlede regning og bogfører i den forbindelse sit udlæg for institution B. Bogføringen er følgende:

16.10 Husleje = 50.000 (debet)
61.50 Udlæg = 50.000 (debet)
63.xx Likviditet = 100.000 (kredit)

Institution B: Betaler sin andel af huslejeudgiften på baggrund af refusionsanmodning fra institution A. Bogføringen er følgende:

16.10 Husleje = 50.000 (debet)
63.xx Likviditet = 50.000 (kredit)

Når institution A modtager betalingen fra institution B udlignes udlægget i institution A.

[Indsæt tekst her eller slet (max. 800 anslag)]

modst.dk